

Infància i primera joventut

AIG NÉIXER A ALCOI, EL 1943, I SÓC FILLA DE RAFAEL Simó i d'Isabel Monllor. Tinc dos germans: Joan-Rafael (nascut el 1932) i Alfons (nascut el 1941). La meua infància va estar marcada per la profunda personalitat del meu pare, un home a qui jo adorava. Mestre i pedagog, tenia una acadèmia, a sota mateix de la vivenda, en la qual em vaig formar. La seva originalíssima concepció de la pedagogia (en la línia de la «Institución Libre de Enseñanza» de Giner de los Ríos) li va donar un ben merescut prestigi, tant que hom li ha obert un carrer, a nom seu, al seu poble nadiu, Alcoi. Era una educació integral, sense les cotilles de les assignatures i els horaris, sinó destinat a fer que els seus alumnes aprenguessin a pensar, no menystinguessin cap aspecte de la cultura i practiquessin en la vida els conceptes de llibertat i de racionalitat que li eren tan cars.

Tanmateix, en arribar l'hora de fer carrera, vaig haver de traslladar-me a València; en la Facultat de Lletres de la seva Universitat vaig curar Filosofia Pura. Allà m'esperava un nou aprenentatge: el de la meua nació i la meua llengua. Vaig conèixer gent progressista i valencianista que, sota el guiatge de Joan Fuster, es preguntaven les raons de la postergació de llengua i cultura del nostre propi país. S'acabava de crear l'Aula Ausiàs March, en la qual vaig participar, i en la qual vaig trobar, per primer cop, textos escrits en la meua llengua i vaig entrar en contacte amb autors valencians i catalans que no havia llegit mai.

Vaig acabar la carrera amb facilitat i, com a única sortida professio-

nal, em vaig preparar per fer oposicions d'agregada d'Institut. Les vaig guanyar també amb facilitat i em va correspondre la plaça de Figueres, Alt Empordà.

El periodisme

A Figueres –una ciutat que sempre he estimat– vaig conèixer el que encara avui és el meu marit, Xavier Dalfó, que era propietari i director de la revista *Canigó*. Ens vam casar i vam tenir, quan encara vivíem a Figueres, dos fills, Cristina (1968) i Xavier (1970). A més de la meua feina a l'Institut, vaig començar a col·laborar a la revista i aviat es va fer evident que, per tal d'evitar les ensopegades contínues amb la *Delegación de Información y Turismo*, que tant de mal va fer durant el franquisme, calia tenir un director amb la carrera de periodisme i obtenir així, segons la famosa «llei Fraga», la definició d'«informació general», que ens evitaria les multes i els entrebancs. A mi, com a llicenciada, m'era permès fer aquesta carrera com a alumna lliure, i per aquest motiu m'hi vaig posar de seguida. També vaig treure el títol de periodista amb facilitat i des d'aleshores vaig figurar com a directora de la revista, que es va transformar de seguida en setmanari d'informació general i escrit en català.

El periodisme i l'ensenyament –sense comptar que teníem dos fills per pujar– van absorbir totes les meves energies, però també em van proporcionar moltes satisfaccions: era una plataforma nacionalista i antifrancquista que avui m'enorgulleix de recordar.

Al cap de poc, vam decidir de traslladar-nos a Barcelona per tenir accés a una difusió major del setmanari. Vaig obtenir el trasllat a l'Institut Sant Josep de Calassanç –on vaig treballar vint anys– i vam venir a Barcelona l'any 1973. A Barcelona va néixer la meua tercera i darrera filla, Diana (1976).

La literatura

Quan va morir Franco i va començar la transició, el setmanari *Canigó*, que gaudia de bona salut, va entrar en crisi: les institucions que tant havíem desitjat restablir, no van ajudar gens la premsa com la nostra, i vam decidir de plegar abans que fos la realitat qui ens ho imposés. Vam plegar l'any 1983. I, tot i que feia temps que, en l'escàs temps lliure de què disposava, intentava escriure literatura, no m'ho havia plantejat tan seriosament

com aleshores. Des d'aquella data, no he deixat d'escriure. Estimo amb passió la literatura. Tinc un ambiciós projecte literari que espero desenvolupar amb el temps. I m'hi he dedicat en cos i ànima a partir d'uns quants pressupòsits que no tinc cap intenció d'incomplir: escriure sempre en llengua catalana, escriure allò que em dicti la consciència, sense cap concessió a les modes, als premis o a la comercialitat, i escriure tan bé com pugui –a cada línia, crec que n'aprenc una mica més–, a més d'intentar fressar els gèneres i els registres diversos d'aquest difícil món.

He tingut la sort de comptar des del començament amb un públic lector. Però no hi he tingut cap altre estímul ni cap altra facilitat: la feina de l'escriptor/a és solitària i ingrata, en un estat de contínua insatisfacció. Però mai no ha minivat la meua absoluta i profunda dedicació a la literatura.

Els oficis, la ideologia

L'any 1984 vaig passar de l'Institut –d'on ja era catedràtica– a la Universitat. Concretament, a la Facultat de Traducció i Interpretació de la Universitat Pompeu Fabra, en l'assignatura d'Anàlisi del Discurs. Hi vaig estar quatre anys, durant els quals vaig cursar el meu doctorat. Ara sóc, doncs, Doctora en Filologia Romànica. El 1988, el Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya em va demanar d'estar al front de la Institució de les Lletres Catalanes, com a Directora de Gestió Cultural, tasca que vaig realitzar, satisfactòriament, un any i mig. Arribat aquest temps, vaig decidir concentrar-me del tot en la literatura i viure professionalment dels llibres i de les activitats literàries.

Fins al present, doncs, porto una intensa activitat fent conferències i cursos, participant en programes radiofònics i televisius, essent membre de jurats de premis literaris, etc., etc.

Sóc independentista, de Països Catalans, sóc feminista i sóc d'esquerres. M'estimo apassionadament la literatura i tinc una forta tendresa pel meu poble, Alcoi. Em sento valenciana i catalana fins a les arrels, i crec en la llibertat i en la igualtat dels sers humans. Detesto el feixisme, tant en la seva forma brutalment directa com en la seva forma subtil i indirecta. Crec en la llibertat i en els drets dels pobles. I crec en la intel·ligència. I en la bondat. I, també, en el dret a la cultura i a participar en l'art de tots els ciutadans i ciutadanes.

Barcelona, 8 de novembre de 1999
Isabel-Clara Simó

Una imatge recent d'Isabel-Clara Simó

BIBLIOGRAFIA

- És quan miro que hi veig clar* (narracions). Barcelona: Selecta, 1979.
2 edicions: 1, Selecta, 79; 1, Club de Butxaca, 1986.
- Júlia* (Novel·la). Barcelona: La Magrana, 1983.
27 edicions: 6 a La Magrana, Col. Les Ales Esteses, 1983-1995; 20, Edició de Butxaca, fin al 1998; 1, Cercle de Lectors, 1990.
- Ídols* (novel·la). Barcelona: La Magrana, 1985.
4 edicions: 2, a La Magrana, 1985-1995; 2, Edicions de Butxaca 1994-1997
- Bresca* (narracions). Barcelona: Laia, 1985.
3 edicions: 1, laia 1985; 2, Edicions 62, 1992.
- Testimo, Marta* (novel·la). Barcelona: La Magrana, 1986.
7 edicions: 4, La Magrana 1986-1996; 3, Edicions de Butxaca, 1994-1998.
- El secret d'en Toni Trull* (novel·la juvenil), Barcelona: Barcanova, 1986.
4 edicions: Barcanova 1986-1987.
- Alcoi-Nova York* (narracions). Barcelona: Edicions 62, 1987.
8 edicions: 2, Ed. 62 1987-1988; 6, Edicions de Butxaca fins al 1996.
- El Mossèn* (novel·la). Barcelona: Plaza & Janés, 1987.
9 edicions: 4, Plaza & Janés 1987-1989; 1, Planeta (Antologia de la novel·la catalana) 1988; 3, Edicions 62 fins al 1995; Cercle de Lectors, 1995.
- Món de Toni Miró* (assaig). València: Edicions de La Guerra, 1989.
- La veïna* (novel·la negra). Barcelona: Àrea, 1990.
15 edicions: 6, Àrea 1990-1992; Columna Jove fins a 1997; 1, Edicions de Butxaca 1995; 1, Cercle de Lectors, 1995; 1, Clàssica de Columna, 1998.
- Els ulls de Clídice* (novel·la). Barcelona: Edicions 62, 1990.
8 edicions: 6, Edicions 62 1990-1996; 1, Avui 1994; 1 Edicions 62/Proa (Escriptores del segle XX), 1995.
- Una ombra fosca com un núvol de tempesta* (novel·la negra). Barcelona: Àrea, 1991.

- 10 edicions: 2, Àrea 1991; 2, Columna 1992-1997; 4, Columna Jove, 1995; 1, Edicions de Butxaca 1995; 1, Cercle de Lectors, 1994.
- La Nati* (novel·la negra). Barcelona: Àrea, 1991. 5 edicions: 2, Àrea 1991; 2, Columna 1993-1998; 1, Edicions de Butxaca, 1995.
- Històries perverses* (narracions). Barcelona: Edicions 62, 1992. 4 edicions: 3, Edicions 62 1992-1994; 1, Cercle de Lectors, 1993.
- El Mas del Diable* (novel·la negra). Barcelona: Àrea, 1992. 5 edicions: 2, Àrea 1992-1995; 1, Columna, 1992; 1, Edicions de Butxaca, 1995; 1, Cercle de Lectors 1992.
- Raquel* (novel·la juvenil). Barcelona: Columna, 1992. 27 edicions: 12, Columna 1992-1998; 15, Bromera fins a 1999.
- La Salvatge* (novel·la). Barcelona: Columna, 1994. 20 edicions: 17, Columna, 1994-1998; 1, Cercle de Lectors, 1994; 1, Grans Premis 1994; 1, Proa 1994.
- La Innocent* (novel·la negra). Barcelona: Columna, 1995. 9 edicions: 5, Columna 1995-1998; 3, Bromera 1996; 1, Cercle de Lectors, 1995.
- Plaer de Dona* (narracions). Barcelona: Edicions 62, 1995.
- ABCDARI* (poesia). Alcoi: Marfil, 1995. 2 edicions: 1 Marfil 1995; 1, Alfons el Vell, Gandia, 1995.
- Perfils cruels* (narracions). Barcelona: Edicions 62, 1995. 2 edicions: 1, Edicions 62 1995; 1, Cercle de Lectors 1996.
- Joel* (novel·la juvenil). Barcelona: Columna, 1996. 3 edicions: 2, Columna, 1996-1997; 1, Bromera, 1997.
- Dones* (narracions). Barcelona: Columna, 1997. 16 edicions: 12, Columna, 1997; 1, Cercle de lectors, 1997; Els Millors Llibres de l'Any, 1997; 1 Columna butxaca, 1998; 1 Edicions Bromera, 1998.

- El professor de música* (novel·la). Barcelona: Columna, 1998.
6 edicions: 4 Columna 1998; 1, Cercle de Lectors, 1998; 1998;
1 Columna/Planeta d'Agostini (quiosc).
- De nom, Emili* (novel·la juvenil) Barcelona: Columna, 1998.
- El guts amarg de la cervesa* (novel·la). barcelona: Columna, 1999.
6 edicions: 5 Columna, 1999; 1 Cercle de lectors 1999.
- En Jordi i la sargantana* (conte infantil). Barcelona: Columna, 1999.

Llibres de creació col·lectius:

- Poetes Universitaris Valencians*. València: L'Estel, 1962.
- Diàlegs a Barcelona*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona i Ed. Laia, 1985.
- Barcelldones*. Barcelona: Edicions de l'Eixample, 1989.
- El primer amor*. Barcelona: Columna, 1992.
- La meva ràdio*. Barcelona: Columna, 1994.
- Noves narratives Extraordinàries*. València: Rotgle Edicions, 1995.
- Suite eròtica*. Alcoi: Edicions 6 de Febrer/Editorial Marfil, 1995.
- Eròtic «ma non troppo»* d'Antoni Miró. Casa de Cultura d'Alcúdia, 1996.
- Amor i desamor*. Barcelona: La Magrana, 1997.
- Historias de detectives*. Barcelona: Lumen, 1998.
- Barcelona, un dia*. Barcelona: Alfaguara, 1998.
- Dones i Catalunya*. Barcelona: «Assaig de Teatre»,
Universitat de Barcelona, núm. 10 i 11, pàgs.169-176.
- Amores de mujer*. Madrid: Qué leer, 1998, pàg. 105-117.
- Literzootura*. Barcelona: SMP Parc Zoològic de Barcelona S.A.,
1999, pàg. 209-222.
- Jo no sóc espanyol*. Víctor Aleixandre [ed.] Barcelona: Proa, 1999.

Isabel-Clara Simó

Die Wilde

Roman

Frankfurter Verlagsanstalt